

132962
ΝΕΟΛΟΓΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Διευθυντής Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΤΟΜΟΣ Α'. — ΤΕΥΧΗ 1 — 52

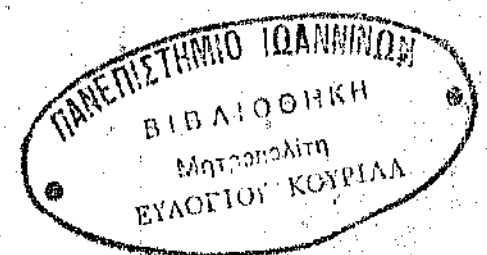
1891—1892.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1892.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτη 1892. 40
Τὸ εἶδος ἑξαμήνου Διὰ 16
Τὸ εἶδος ἑξαμήνου καὶ ἑξ.
ἑξ. 20
Τὸ εἶδος ἑξαμήνου καὶ ἑξ.
ἑξ. 20
Τὸ εἶδος ἑξαμήνου καὶ ἑξ.
ἑξ. 20

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτη 1892. 4
Τὸ εἶδος ἑξαμήνου Διὰ 1
Τὸ εἶδος ἑξαμήνου καὶ ἑξ.
ἑξ. 20
Τὸ εἶδος ἑξαμήνου καὶ ἑξ.
ἑξ. 20

Ἐκαστος πᾶσι τιμὰς γράσει ἐν (9).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεωρήσις.—(Ἐνέκδοτα Κουρτίου).—Ἡ Ἑλλή-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφρασμένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
ξυροδουλία.—Ἡ οὐρανὸς κατὰ τὸν ἀγγλιστὸν.—Γενικὰ οὐ-
ρειώδεις.—Ποικίλα.—Γνωμαὶ σοφῶν.—Γεωγραφικά (Ἐξέκλετος
Πόντος).—Νομισματολογικά (Ἀνέκδοτα βυζαντικὰ νομίσματα).—
Ἱατρικά.—Φιλολογικά (Πάπυρος τῆς Π. Διαθήκης).—Ἀστρονο-
μικά (Αἱ διαφοραὶ τοῦ Ἀρεως).—Ὁ Κρόνος (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἐπιδόση καὶ βροτολογικὴ χολέρα εξακολουθεῖ ἀποροφῶσα τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης προσοχὴν καὶ εἰς μύριαν ὕψος ἐμβάλλουσα ἀνισυχίαν τὰς ἐπιτετρα-
μένας τὴν περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς ἀρχάς, ἀγνοοῦσας ὁποῖον τὸ πρακτικόν πρὸς τελεσφόρον κατα-
πολέμωσιν τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας, ἥτις ἱκανὴν ποιεῖται ἡραυτὴν ἐν τοῖς κυριωτέροις τῆς Εὐρώπης κέντροις καὶ ἀπειλεῖ σοβαρωτέρας διαστάσεις. Ἡ δεινὴ θεομηνία το-
σοῦτον ἀπαντᾷ τοῦς ἐν Εὐρώπῃ κύκλους ἐπτόλιν, ὥστε ἀπανταχοῦ σχεδὸν πᾶς λόγος στρέφεται περὶ τὸ βροτολογικὸν νόσημα, τὸν γὰρ λατὼν, περὶ ὧν μὲν ἐκ-
εξετάσωσιν ὅποια τὰ μέσα, δι' ὧν κατεστρέφεται τὸ μι-
κροβίον τῆς χολέρας, τὸν δὲ διαφόρων τοῦ τύπου ὀργά-
νων ἀγωνιζομένων γὰρ μὴ καθυστερήσωσιν ἐν τῇ ἀναλη-
μοσειῇ τὸν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἐκφερομένων γνωρίων καὶ ἐν τῇ διαφωτίσει τῶν οἰκείων ἀναγνωστῶν πρὸς ἀποχὴν ἀπὸ παντός, συντελοῦντος εἰς τὴν μετάδοσιν τοῦ νο-
σήματος καὶ εἰς τὴν δεινώσιν τῆς γὰρ γυναικὶ ἀπειλοῦσας πληγῆς. Ὅντως ἀξιοπαινος ὁ ζήλος τῶν οὕτως ἐρ-
γιζομένων, εἰς οὓς ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει μεγάλαν εὐ-
γνωμοσύνην ἐπὶ ταῖς μετὰ ζήλου καταβαλλομέναις προ-
σπάθειαις πρὸς περιορισμὸν ἐκτὸς πρὸς ὀλοσχερή ἐξα-
φάνισιν τοῦ δεινοῦ, ὃν τρόπον ἀρᾶς ἐκφέρει κατὰ τῶν ἐμμέσως ὑποβοηθουμένων τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ κακοῦ συνεπείῃ ὀλιγορίας περὶ τὴν λήψιν τῶν ἀρμοδίων προ-
φυλακτικῶν μέτρων ἢ ἀξιοκατακρίτου μικροφιλοτιμίας περὶ τὴν συγκάλυψιν πράγματος, ὃν τὴν ἀμεσον κα-
τάγγελίαν ἐπέβαλεν αὐτῇ ἡ στοιχειώδης λογικὴ, πολλὰ δὲ μᾶλλον ἢ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων καθυκόντων μέτρων. Ἐντεῦθεν ἡ δικαία κατακραυγὴ κατὰ τῶν δημορχιακῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀμβούργου, αἵτι-

νες, ἀποτολμίσασαι τὴν ἐνοχὸν ἀπόπειράν τοῦ συγκα-
λέσαι τὴν ἐπιστάτην τῆς νόσου ἐν τῇ μεγαλοπόλει ταύ-
τῃ, παρέσχον ἀφορμὴν ὅπως τὸ κακόν, φοβερὰ προσ-
λαβὼν διαστάσεις ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἐξαπλωθῇ οὐ μόνον ἀνὰ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Γερμανίας ἀλλὰ καὶ ἀνὰ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην ἔνεκα τῶν μεγάλων καὶ εὐ-
ρειῶν συγκοινωνιῶν τοῦ ἐμπορικωτέρου τοῦτου τῶν τῆς Γερμανίας λιμένων μετὰ τῶν κυριωτέρων τῆς λοιπῆς Εὐρώπης πόλεων. Ἡ δημορχία τοῦ Ἀμβούργου, τὴν ἀλλοθιαν ἀποκρούσασα κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τῆς νόσου καὶ ἀποπειράθεισα νὰ παραστήσῃ τὴν δημοσίαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑγιεινὴν ἐν δόλῳ σήμερι, ὥστε ἐκεῖνῃ ἀπεχερὶ τὴν εὐθύναν τῆς ἐπιστάτης τῆς βροτολογικῆς νόσου, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῆς εἰς Ἀλτόναν, εἰς Βρέμην, εἰς Λυδελφίαν, εἰς Λονδίνον, εἰς Χάμπουργκ, εἰς Ρόσεν, εἰς Παρίσιον καὶ ἀνάστατον οὕτως ἐπορεύσατο ἀνήγαγεν τὴν Δύσιν, ἀγωνιζομένην νὰ καταπολεμήσῃ τὴν μιστίζουσαν αὐτὴν θεομηνίαν, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν κατορθοῦσαν παρὰ τὰς προσπά-
θειας τῶν σπουδαιωτέρων τῆς Εὐρώπης ἱατρῶν, οἵτινες ἀποφαινόμενοι μὲν ὅτι ἡ χολέρα μεταδίδεται διὰ τῶν μι-
κροβίων, τὸν ἐνυπαρχόντων ἐν τῇ περιττώματι τῶν ἀσθενῶν ἢ ἐν τῇ κακῇ ποιότητι τῶν πινομένων ὑδάτων, ἢ ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ ἐδάφους, οὐδὲν ὅμως δραστηρικὸν φάρμακον ἐκφύλισαν ἢ ἀνακαλύψωσιν κατὰ τοῦ νοσή-
ματος. Κωχ. Προύστ, Πέτερ, Δάρεμπεργ καὶ λοιποὶ μεγά-
λοι ἐπιστήμονες, ἐπαχὴν διὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν σμει-
νοῦντες ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἱατρικῆς καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ βακτη-
ριολογίᾳ, διαφόρους ἐκφράζουσιν ἰδέας, ὧν τὴν ὁρθότητα διὰ διαφορῶν ὑποστηρίζουσιν ἐπιχειρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν λεγομένων καὶ γραφομένων οὐδὲν καρποῦται τὸ ἀγαθὸν ἢ ἀνθρωπότης, ἢ εὐχομένη τὴν ἐξέυρεσιν ἀλεξιτηρίου φαρμάκου κατὰ τοῦ φοβεροῦ πολεμίου, ἀδιαφοροῦσα δ' ὅλως περὶ τοῦ ἑυποστάτου, ἢ μὴ τῶν ἐκφερομένων θεωριῶν. Ἐνθάδε σὺν ἡττοῦ ὅτι τὸ νόσημα, δὲν ἔχει τὴν ἐντασιν, ἣν εἶχε κατὰ τὰς πρὸς δεκαετίας ἐπιστάσεις αὐτοῦ εἰς τὴν Δύσιν, καὶ ὅτι ἀνέπαφον, σχεδὸν ἀφίνει τὴν τάξιν τῆς κοινωνίας ἥτις, τοὺς νόμους τῆς ὑγιει-
νῆς ἀκριβῶς φυλάττουσα, ἀποφεύγει μετ' ἐπιμελείας τὴν ἀκαθαρσίαν, ἐπιμελεῖται λίαν τῆς ἐαυτῆς τροφῆς καὶ ἐν γένει, δὲν παρεκτρέπεται εἰς πράξεις, συνεπαγομέ-
νας τὴν διατάραξιν τῆς ὑφ' οὗς διαβιῶν ὑγιονομικῶν ὁρῶν. Ὁ ἀμφιβάλλων περὶ τούτου, καταδιώκων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἔχει παράδειγμα τὴν ἐν Ἀμβούργῳ καὶ Παρίσιον χολέραν, τὴν φοβερῶς, μὲν μιστίζουσαν τὴν

πρώτην τῶν πόλεων τούτων, ἀσήμεντα δ' ἀριθμοῦσαν θύματα ἐν τῇ ᾤκειντέρῃ, καίπερ ἔχουσι πληθυσμὸν τετραπλάσιον ἡρώων τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ, ἀνερχομένου εἰς 600,000 ψυχῶν. Τὸ αἶτιον τῆς φοβεράς διαφοράς εἶναι ὁ βίος τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρῃ γερμανικῇ πόλει κατοικούντων τῶν ἐξ ἡλίου, ἢ ἐλαττομένη κατὰστάσις αὐτῆς ὑπὸ ἡγεμονίᾳ τοῦ Παρισιῶν διατελούντων ἐν πολλῇ κρείττονι θέσει ἢ ὡς πᾶσαι τὰς ἐπόψεις, ὡς δεικνύται καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νῦν θυμάτων πρὸς τὸν ὑπάρχον. Κατὰ τὴν εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσιν ἐπισκοπὴν τῆς ἐπαύριον νόσου ἐν προγενεστέρῃ ἐποχῇ. Ἡ κατὰ τὸ 1865 λαμναμένη τοῖς Παρισιῶσι ἀσιατικὴ χολέρα προῆλθε κατ' ἐκείτην 250 θύματα κατὰ μέσον ὄρον, ἢ τὸ 1866 μόλις 150 καὶ ἡ πρὸς ἀκτασίας 110 ἡδὴ ὁ ἀνώτερος μέχρι τοῦδε ἀριθμὸς ἀνῆλθεν εἰς 80 κρούματα καὶ 35 θανάτους, ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ κακὸν δὲν δι' ἁλῶν φοβερώτερως διαστάσεις συνεπεῖρα τῶν ἀπὸ τοῦ 1865 ληφθέντων καὶ δεῖποτε λαμβανόμενων μέτρων πρὸς πληρὴν ὑγίανσιν τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης καὶ ἐξαφάνισιν ἀπάντων τῶν αἰτίων, ἅπερ συντελοῦσιν εἰς τὴν μετὰ τὸν νόσον ὑγίανσιν. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐν γένει ὑγειονομικῆς καταστάσεως ὀφείλεται καὶ ἡ ταχὺ ἀπὸ τῆς χολέρας ἀπαλλαγὴ τῆς τε Μόσχας ὅπου τὰ θύματα κατὰ δεκάδας μόλις ἠρθῆναι, καὶ τῆς Πετροπόλεως, ὅπου ἐλάχιστα ὑπῆρξαν θύματα καὶ ὅπου τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος τιλικαυτὴν ἐπεδείξατο ὑπὲρ τῶν ὑπαικούων αὐτοῦ μέριμναν, ὥστε αὐτοπροσώπως, ὡς ἄλλοτε ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρῃ, περιήλθεν ἅπαντα τὰ ἐν οἷς χολερίωντες ἐνοσηλεύοντο κατασκήματα καὶ παρεμυθητικούς ἀπέτεινε λόγους τοῖς πάσχουσιν. Τοιοῦτο τὸ σπουδαιότερον ζήτημα, ἀπασχολῶν ἀνέστησαν τὴν Δύσιν καὶ εἰς μυσίας ἐμβάλλον σκέψεις τὰς διαφόρους κυβερνήσεις, ὧν οὗ τινος τελευταίαν κατέχει θέσιν ἡ αυτοκρατορικὴ ὀθωμανικὴ, ἡ πᾶσαν καταβάλλουσα μέριμναν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀνακτοῦ πρὸς ἀποσώσιν τοῦ πανταχόθεν τὰς ὀθωμανικὰς χώρας ἀπεικύνοντος κινδύνου καὶ αὐστηροτέρας βαθμυδὸν καθάρσεως ἐπιβάλλουσα κατὰ τε ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Δεύτερον μετὰ τὸ τῆς χολέρας ζήτημα, ὑπὲρ ὧν δὲν δύναται νὰ ἐκτιμῇται πρὸς τὴν σπουδαιότητα ἐκείνου, ἵτε ἀπορροφῶντος τὴν προσοχὴν οὐχὶ μόνον τοῦ διπλωματικοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου, ἀλλὰ συμπήσας τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος, εἶναι ἡ ἐν Γενούῃ παρουσία στόλων ἀπασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐπὶ ταῖς ἐν τῇ πατρίδι τοῦ τὴν Ἀμερικὴν ἀνακαλύψαντος Χριστοφόρου Κολόμβου τελομένης ἐορταῖς ἐνόπλιον τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς ἡνωμένης Ἰταλίας. Ἡ συγκέντρωσις πεντήκοντα καὶ πλέον πολεμικῶν σκαφῶν, ἀπὸ κοινοῦ χαιρετίζοντων διὰ τῶν νενομισμένων κανονοβολημάτων τὸν εἰσπλουν τῆς θαλαμῆς τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου θεωρεῖται ὡς νέον τεκμήριον τῆς συναδελφώσεως τῶν λαῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης, οὐκ ὀλίγοι δὲ τῶν περὶ τὰ πολιτικὰ ἀσχολουμένων ἐπισημάνουν νὰ οἰκοδομηθῶσιν ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου σαφρὰ πολιτικὰ οἰκοδομήματα καὶ νὰ χαρακτηρίσῃσι τὰ γινόμενα ὡς νέον ἐγγύγον τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ ἐξασφαλίσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡσυχίας. Ζήτειται δὲ ἀπὸ τῶν νὰ παρασταθῇ ὅτι τὸ γεγονός τῆς ἐν τῇ πατρίδι τοῦ τὸν κόσμον διπλασιάσαντος παρουσίας τοσούτων ναυτικῶν μοιρῶν ματαιοὶ τὰς διεξαγομένας πολεμικὰς προπαγανδίας, ὧν αἱ σπουδαιότεραι διεξάγονται ἐν Γερμανίᾳ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ καταρτίσαι στρατόν,

δυνάμενον μετὰ τοῦ συμμαχικοῦ τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ Ἰταλίας νὰ ὑπερβαῖν τὸν γαλλορωσικὸν κατὰ ἐν ἑκατομμύριον, καὶ ἀποτελεῖ σπουδαιότατον καθισχυρῶσεως μέσον τῶν λαῶν, βλέποντων ἀναπεπταμένως πάντοτε τὰς θύρας τοῦ Ἰανθοῦ. Ἀκριβέστερον βίως καὶ βαθύτερον ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος ταχέως ἀποδείκνυται ὁ ἀπλούστατος αὐτοῦ χαρακτήρ, ὁ ἐνυπάρχων ἐν τῇ τιμῇ τὰς ἐορτῆς τοῦ γενουσιῶν Χριστοφόρου Κολόμβου, ὅστις δὲν ἀνῆκει εἰς μόνον τὴν Ἰταλίαν, οὐδ' εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Ἀμερικὴν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἡ μόνη ἐπομένως πολιτικὴ σημασία ἐγκείται ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ γαλλικοῦ στόλου, ἡ ἐνδὲς μὲν ὑπομνηστικὴ τὴν πρὸ τριακονταετίας καὶ ἐπέκεινα συναδέλφωσιν τῶν δύο λατινικῶν φύλων καὶ τὸν εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα εἰσπλουν τῶν γαλλικῶν σκαφῶν ὑπὸ ἑτέρους ὅρους, ἡ ἐτέρου δὲ ἀποσπομένη εἰς τὸ ἀναποδύσαι τὰ ἴσα ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ 1890 παρουσίᾳ τοῦ κ. Καρνὸ ἐν Λυῶν, ὅτε οὐ μόνον ἰταλικὸς στόλος εἰσέπλευσεν εἰς τὸν γαλλικὸν τοῦτον λιμένα, ὥπως χαιρετίζον τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ καὶ αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἐπεδόθη τῷ ἀνωτάτῳ τῆς Γαλλίας ἀρχόντῃ καὶ ἡ σημασία δὲ τῆς τοῦ γαλλικοῦ στόλου παρουσίας δὲν εἶναι τοσοῦτο μεγάλη, ὅσον ὑπὸ τινων παρησιαστικῶν συνεπειῶν τῶν ἐν Σαβοΐᾳ γενομένων τελετῶν ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς προσηρτίσεως τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὴν Γαλλίαν τοῦ 1792. Σπουδαιότερα ἴσως τῆς ἐν Γενούῃ παρουσίας τῶν διαφόρων στόλων εἶναι ἡ ἐν Aix-les-bains συνδιάλεξις τοῦ ῥώσου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν μετὰ τοῦ κ. Ριμπώ, ὅτε ἐπικυροῦσα ἀπαξ ἐπὶ τὴν συναδέλφωσιν Γαλλίας καὶ Ρωσίας καὶ ἡ συνέντευξις τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας μετὰ τοῦ ῥωσικοῦ τῆς Δαλχτεμβέργης, ὡς καὶ ἡ πολιτεία τοῦ κ. Καρνὸ πρὸς μαθητὴν, ῥωσικὴν περιβεβλημένον στολὴν, ὃ εὐχρηστικὸν ἐπὶ τῷ ὑπὲρ Ρωσίας ποιήματι ἀναγκαζόμενος αὐτὸν ἐβόωνσε «περιπέσσομαι τὴν Ρωσίαν».

Ὑπὸ τὴν ἐποχὴν δὲ τῶν μερικωτέρων ζητημάτων, ὅσα ταράσσουσι τὰ κύκλα τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων, ἀξίον μνείας εἶναι τὸ ἐργατικὸν ζήτημα ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπερ ἀπειλοῦν καὶ αὐτῆς σφοδρὰς διαστάσεις συνεπεῖρα τῆς ἀρξάμενης ἐν τῷ τύπῳ πάλης περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐργασιῶν ὥρων, τοσαύτην προεκάλεισεν ἐκλογικὴν πάλιν ἐν Νιουκάστλ μετὰ τοῦ σὺρ Τζὸν Μόρλεϊ καὶ τοῦ κ. Ράλλιν. Καὶ νὰ μὲν πολλὰ ὑπάρχουσι πιθανότητες περὶ ἐξουδετέρωσιν τῆς ἐξουδετέρωσιν κατὰ τὸν προσεχῆ φεβρουάριον, πολλὲς ὑπολείπεται χρόνος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν φαίνονται ὅπως ἀποποι αἱ ἰδέαι τῶν διατρυφούντων ὅτι μέχρις οὗ τὸ κοινοβούλιον ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος θὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐξουσίας τοῦ μαρκιστοῦ Σαλισβουρὶ διαπραγματισθεῖσαι σκεναί, ὡσαύτως καὶ τὸ ἰρλανδικὸν ζήτημα προκαλεῖ πολλὴν τὴν μέριμναν συνεπεῖρα τῆς πολιτείας τῶν ἐνωτικῶν φιλελευθέρων, ὧν τὰ φρονήματα ἀσπάζονται καὶ οἱ ὑπὸ τὸν κ. Λαβουσσὲ ριζοσπαστικοὶ οὐχὶ ἐκ πνεύματος πεποιθήσεως ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ πνεύματος ἀντεκδικήσεως ἐναντίον τοῦ γηραιοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀποκλείσαντος τὸν κ. Λαβουσσὲ ἀπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ καταλόγου. Τοῦλάχιστον οἱ συντηρητικοὶ καὶ φιλελευθέροι δι' ἐλπίδος ἔχουσιν ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο δύναται νὰ συντελέσῃ ἀρκοῦντας εἰς τὴν ὑπερίσχυσιν τοῦ οἰκείου ἀγῶνος, εἰς τὴν ἀπόρριψιν τοῦ περὶ ἰρλανδίας νομοσχεδίου καὶ εἰς τὴν ἀνάγκησιν τῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος ἐκφυγόν-

σε ἐξουσίας. Ἀξιοσημείωτον ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἐν Βιζέττῃ, ἐν τῇ ἀπέναντι τῆς Σικελίας ἀφρικανικῇ ἀκτῇ, ὀχυρωμάτων τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ὅπερ αἱ συντηρητικαὶ ἐφημερίδες καὶ ὁ Χρόνος περῶνται νὰ μεγαλοποιήσωσιν ἐπὶ σκοπῷ ἐμπνεύσεως δυσπιστίας πρὸς τὴν Δημοκρατίαν, ἐπικαλοῦνται δ' ἐπὶ τοῦτο καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶν σπουδαιωτέρων ὁργάνων τοῦ βιενναίου τύπου, τοῦ Νέου ἐλευθέρου τύπου π. κ., τοῦ ἐν κυρίῳ καὶ μακρῷ ὄρθῳ ἀποπειραθέντος νὰ μεγαλοποιήσῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ κινήσῃ τὴν γενικὴν ἀνισυχίαν ἐπὶ ταῖς ἐν τῇ εἰρημένῃ ἀκτῇ ὀχυρώμασιν. Ἀλλ' ὁ γενόμενος πάταγος θ' ἀστοχίησιν τοῦ σκοποῦ, διότι σάβημα ὀρεῶν ὑπάρχει διηπόρεια περὶ τοῦ ὅτι ἡ προσεχομένη μαρτυρία κενὸν ἀποβήσεται πρᾶγμα, ἐὰν ὑπ' αὐτὴν ληφθῇ ὅτι τὸ εἰρημένον βιενναῖον ὄργανον, γράφον περὶ τῶν ἐν Βιζέττῃ ὀχυρωμάτων, ἀποβάλλει οὐχὶ εἰς τὸ ἐκπεῖσαι τὴν κυβερνήσιν τῆς ἀνάσεως, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπιστῆσαι τὴν προσοχὴν τῆς Ἰταλίας ἐπὶ ταῖς παρατηρουμέναις τάσεσι πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ προσχώρουν εἰς τὴν γαλλορωσικὴν συμφωνίαν, τὸ δεύτερον τοῦτο τοσοῦτον ἥττω ἀποδεκτὸν φαίνεται, ὅσοι πρόσφατος ἐπὶ εἶναι αἱ πρὸς ἐξέχοντες ἰταλοὺς πολιτικούς ἐπιστολαὶ τοῦ κ. Γλάδστοντος σφόδρα κατακρινόντων τὴν πολιτικὴν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ὑποβαλλόντες τὸ βασιλεῖον εἰς μυσίας διὰ τῆς εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν προσχωρήσεως. Ἀλλὰ καὶ τὸ κίνημα τῶν νομαδικῶν φυλῶν τῶν Μαίεων ὁρών, ἐν ταῖς μεθορίαις τοῦ Ἰνδικοῦ κράτους, φαίνεται ἀρκοῦντως σπουδαῖον, καὶ ἀνάγκη ἐπιβάλλεται τῷ κ. Γλάδστον νὰ μεριμνήσῃ δεόντως, καὶ ἢν ὅρῳ μάλιστα δὲν κατηνύσθῃ ἐπὶ ἡ μὴνις τῶν ἀφγανικῶν φυλῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἐβδόμη αὕτη παρήλθεν εἰς ἐορτὰς καὶ εὐθυμίας ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς πρώτης προσηρτίσεως τῆς Σαβοΐας διὰ τῆς ἀνδρείας τοῦ στρατιώτου Πέτρου Μοντεσκαῦ, σκῆμα δὲ σκέψης γίνεται περὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, ἀρχομένων κατὰ ὀκτώβριον καὶ προμηνυμένων ἀρκοῦντως σφοδρῶν ἔνεκα τοῦ ἐκπνεύοντος μοναρχικοῦ κόμματος, ἀγωνισθησόμενον νὰ περιπλέξῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ νὰ ἐπωφεληθῇ τὴν πτώσιν αὐτοῦ πρὸς ἰδίαν ἐνίσχυσιν, καὶ ἔνεκα τῆς μῆνις τῶν ριζοσπαστικῶν, δυσφροσύνων ἐπὶ τῷ ἀποκλεισμῷ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας.

Ἐν Γερμανίᾳ, μετὰ τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα ὅπερ προκαλεῖ μέγαν πάταγον ἔνεκα τῶν συναφῶν αὐτῷ νέων δαπανῶν, αἱ κομματικαὶ διαφωναί μετέχουσι πολλῆς τῆς σπουδαιότητος καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς ὑπονοίας τὴν κυβερνήσιν, φοβούμενην μὴ αἱ ἐξω τοῦ κοινοβουλίου κομματικαὶ διαμάχαι ἐπαναληφθῶσιν καὶ ἐνδὲς αὐτοῦ, ὅτε τὰ διάφορα κυβερνητικὰ νομοσχέδια εἰς κίνδυνον θὰ περιέλθωσιν, ὡς τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὸ περὶ σχολῶν νομοσχέδιον. Ἀπὸ τοῦτο τὸ τῶν καθολικῶν συνέδριον ἐν Μογοντάκῳ ὑποδιηλὸς τὸ ἐπικίνδυνον τῆς θέσεως τῆς κυβερνήσεως, φεγομένης ἐπὶ ἀδυναμία κατὰ τὸ εἰρημένον περὶ σχολῶν νομοσχέδιον, ἡ δὲ γλῶσσα τῶν ὁργάνων τοῦ Βέδελ καὶ Λειπντίου, τῶν κορυφαίων ταύτων τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τῆς ἀλώσεως τοῦ Σεδάν, ἀποτελεῖ προάγγελμα οὕτως εἰπεῖν τῇ κυβερνήσει παρὰ τοῦ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ αὐτῇ ἡ κατὰ λαῶν ἐπίθεσις οὐδὲ θὰ ἐπαναληφθῇ τὸ παίγνιον τοῦ Σεδάν, καὶ ὁ ἐκφρόχην μὲν ὅτι ὁ πόλεμος διεξάγεται κατὰ τοῦ Ναπολέοντος καὶ οὐχὶ κατὰ τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μετεβλήθη οὕτως εἰς πάλιν ἐθῶν.

Οἱ ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ ἔχουσιν δεῖποτε τὰς φυλετικὰς διαμάχας, αἵτινες συγκριτικώτερον πρὸς λαμβάνουσι χαρακτῆρα παρὰ ταῖς Βουνοῖς, τοῖς Κρόαταις, τοῖς Σλοβάκοις, ἀπειλοῦσι μεγάλως τὴν ἡσυχίαν τῶν ὑπουργῶν τῆς διαδικῆς μοναρχίας καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς ταραχὴν τὰς ἀφ' ἑ τὴν καὶ Τσάπαρν. Τὸ πρᾶγμα τοσοῦτο δυσχερέστερον εἶναι ὅσοι διαδραματίζεται κατ' ἑν ὅραν αἱ σύμμαχοι ἰταλοὶ σφόδρα κατακρίνουσι νῦν τὴν ἐμπροσθὴν συνθήκην, τὴν μετὰ τοσοῦτου πατάγῳ συνομολογηθεῖσαν καὶ ζητοῦσιν ἐλάττωσιν τῶν ἐπὶ τῶν οἶνων δασιῶν, αἱ δὲ οἰνοπαραγωγὴ ἐπαρχίαι, τῆς μοναρχίας καὶ ἰδίᾳ αἱ τῆς Τυρολίας καὶ τῆς Δαλματίας, μυσίας βάλλουσιν κατακρινόντες ἐναντίον πάσης τοιαύτης ἐλαττώσεως, σφόδρα βλαπτοῦσης τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῶν ἐπαρχιῶν ταύτων, ἀξιοῦσι τὴν διατήρησιν τοῦ νῦν καθεστώτος.

Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς ταῖς ἐν Γενούῃ ἐορταῖς μεριμνῶσι περὶ τε τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους ὡς καὶ περὶ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν πραγμάτων. Τὸ πρῶτον τῶν ζητημάτων, δεῖνόν προσλαβὼν χαρακτῆρα, σφόδρα τὸν νοῦν τῶν συμβούλων τοῦ βασιλείου ταράσσει, φοβούμενον μὴ κατὰ τὰς διεξαγομένας τὴν προσεχῆ νοεμβρίον ἐκλογὰς ὁ ἰταλικὸς λαὸς ἀποστείλῃ εἰς Μαντεσινὸν ἀντιπροσώπειαν, κατακρινόνσαν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως ὡς μεγάλως ἐπιβρώσιν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ὡν τὴν βελτίωσιν καθορᾷ ὁ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου πρωθυπουργὸς ἐν τῇ ἀνασυνδέσει τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας ἐμπορικῶν σχέσεων, ἀλλὰ καὶ τὸ στρατιωτικὸν οὐχὶ ὀλιγώτερον δεῖνόν παρίσταται συνεπεῖρα τῶν παρατηρούμενων ἐλαττωμάτων περὶ τὴν ἐγγύμνασιν τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἱππῶν ἡ τοῦ ἱππικοῦ μάλιστα ἐγγύμνασις τοσοῦτον ἐλαττωματικὴ τυγχάνει, ὥστε τὸ πᾶν τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν τελευταίαν γυνάμνησιν μέγαν προκάλεσε ὀργισμὸν καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ εἰς δυσχερεστάτην περιήλθον θέσιν πρὸς δικαιολογίαν τοῦ ἐλαττωματικοῦ τῶν ἱππῶν, ὅς ἔπλεον οἱ παθόντες.

Ἐν Ρωσίᾳ, ἐκλείποντος βαθμυδὸν τοῦ κινδύνου τῆς χολέρας, ἡ κυβερνήσις μετὰ μέλλοντος μερίμνης ἐπελήφθη τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν, ὃ δὲ ὁρισμὸς τοῦ κ. Βιτ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχετικοῦ ὑπουργεῖου ἀπὸ τοῦ κ. Βυονεργράδσκου χαρακτηρίζεται ὑπὸ πολλῶν ὡς ἀφειρία σπουδαιωτέρας ἐργασίας πρὸς ἀνοργάνωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς αυτοκρατορίας, εἴτε διὰ τῆς ἀνασυνδέσεως τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐμπορικῶν σχέσεων, πρὸς ἃς οὐχὶ τοσοῦτο συμπαθὲς ἔχεν ὁ ἀποχωρήσας, εἴτε διὰ τῆς εἰσαγωγῆς οἰκονομικῶν τινῶν μετὰ τὴν ἀποσάβησιν τῆς θεομηνίας τοῦ λιμοῦ, τοῦ μεγάλου δαπάνην ἐπιβαλλόντος τῇ κυβερνήσει πρὸς ἀνακούφισιν τῶν θυμάτων τῆς σιτοδείας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς μεσημβρινῆς Ρωσίας.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι τὴν προσοχὴν ἔχουσιν ἐστραμμένῃ πρὸς τὸ δεινούμενον οἰκονομικὸν ζήτημα καὶ πρὸς τὴν κάθοδον τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ὅστις τυγχόν θερμότητος δεξιόσεως παρὰ τοῦ κ. Καρνὸ ἐν τε ταῖς θέμαις τῆς Γαλλίας Aix-les-bains καὶ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ φοντανεβλά, ἐπείγεται νὰ παρεμβῇ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τοῦ θανάτου τοῦ βασιλοπαίδος Ἀλεξάνδρου τῇ 12)24 Σεπτεμβρίου.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Ὁ λύκος ἐπιτίθεται διὰ τοῦ ὀδόντος ὁ δὲ ταῦρος διὰ τῶν κεράτων.

Ὁράτιος

Ὁ μέγας καθ' αὐτὸν μεγαλύνει καὶ τὴ περὶ αὐτόν.

Ε. Μιχαήλ.

Ὁ καλὸς ἱστορικός εἰς αὐθεμὶν ἀνίκει ἐποχὴν καὶ εἰς αὐθεμὶν χώραν· καίπερ ἀγαπῶν τὴν πατρίδα αὐτοῦ οὐδέποτε κολλᾷ αὐτήν.

Βένκλεν.

Πᾶσα μεγάλη κίνησις ἐν τοῖς τοῦ κόσμου χρονικοῖς ἐμφελλεται εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Εμμερσον.

Τὸ ἐν τῇ κατοχῇ τίνος χρῆμα, εἶναι τὸ ὄργανον τῆς ἐλευθερίας, τὸ δὲ ὀργανούμενον εἶναι τὸ ὄργανον τῆς δουλείας.

Ι. Ι. Ρουσσέλου.

Συχνάκις ὁ ἐν ὑποχρεώσει λησμονεῖ εὐεργετήματι διότι ὁ εὐεργετὴς πολλὰκις ἀναμνησθῆναι αὐτοῦ.

Μαλεσέρντες.

Οἱ τῆς ἐχεμύθειας ὅροι εὐρίσκονται ἐφ' ὅσον καθίστανται ὑποχρεωτικότεροι. Ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον δὲν πρέπει νὰ ἀποκαλεσθῇ τις πρὸς τινα, εἶναι ἐκεῖνο ἀκριβὲς, περὶ οὗ σκέπτονται πάντες.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

§ 10. Συνθήκαι καὶ σχετικαὶ διατάξεις.

Ἡ ἐλευθεροποίησις καὶ ἡ συγκοινωνία βασίζονται ἐπὶ συμπεφωνημένων διεθνῶν ἔργων. Νῦν ἀνατρέχοντες εἰς τὰς μετὰ τὴν ἄλυσιν διεθνῆς σχέσεις, ἴτε ἀναγνωρίζοντες εἰς τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν περιοριζόμεθα μόνον ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ ἡμῶν εἰς ὅ,τι χρήσιμον καὶ εὐπρόσβητον. Ἡ Ρωσία διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Κιουτσούκ-Καϊναρτζίκ (1774) προσετίθητο τὸ Κέρδὲς καὶ τὸ Γενί-καλί καὶ τὴν Ἀζορικὴν, ὁ δὲ Βυζάντιος ἔμεινεν ἐλευθερὸς παντὶ ναυτικῷ πάσῃ δυνάμει. Διὰ τῆς ἐν Ἰασίῳ (1792) τὸ Ὀκτωβριῶν προσέλαβε πάλιν ἡ Ρωσία καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀνεπέρου μέχρι τοῦ Δνιέστρου Παραλίαν. Διὰ τῆς ἐν Ἀδριανοπολίτῃς (1829) συνθήκης ἐξεργάσθη τῇ Ρωσίᾳ τὸ Πόντος καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δανουβίου μέρη. Ἀλλὰ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Χουμνιάρ-Πακλεσσέ (1833) καὶ τῆς περὶ στενῶν εὐρωπαϊκῆς συμβάσεως (1840) αὐτὴ ἀποκλείεται ἡ ἐντὸς τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελίων εἰσὸς πολεμικῶν πλοίων ξένων κρατῶν.

Ἡ συνθήκη ὅμως τῶν Παρισίων (1856) ἀφῆκεν ἀπὸ τῆς Ρωσίας τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δανουβίου, ἰδέσθαι δὲ τὴν ἐλευθεροποίησιν τοῦ διεθνῆς τοῦτο ποταμοῦ. Τὸ δέκατον ἄρθρον τῆς συνθήκης ταύτης ὤρισεν ὁ ὅρων παρ' ἡν ἡ ἑπιτροπεία ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου (Commission Europeenne du Danube). Ἡ ἑπιτροπεία, ἔδραν ἔχουσα τὸ Γαλάσιον, καθώρισε πολλὰς διεθνῆς ᾠρεῖας καὶ ἀντιζητίας καὶ πολλὰς ἐκονομικὰς διαχερεῖας νὰ ὑπὲρκενέη καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ ὑδραυλικὰ ἔργα μεγάλα

πρὸς μεγάλην τῆς ἐμπορίας εὐκολίαν καὶ ταχυτέραν ἀνάπτυξιν, συστήσασα φανοὺς, καθαρὰς, διορίζουσα καὶ μετασκευάσασα ἰδίᾳ τὴν λιμένα τοῦ Σουλινᾶ κλ.

Ἡ διεθνὴς αὕτη τοῦ Δανουβίου ἐπιτροπεία συνίστατο ἐξ ἐπὶ ἀντιπροσώπων· τούτοις προστέθη ἀπὸ τοῦ 1882 καὶ ὁ ὅρκος, ἀντιπρόσωπος τῆς Ρουμανίας. Ἡ ἐπιτροπεία ἀνεξαρτήτως ἐνεργεῖ, εἰσπράττει καὶ ἐπιβάλλει φόρους, συνυπολογεῖ δάνεια, νομοθετεῖ διατάξεις σχετικὰς πρὸς τὸν πλοῦν τοῦ ποταμοῦ, ἐναρκεῖ τὴν ἐπὶ τοῦ Δέλτα ἀστυνομίαν κλ. Τὰ δικαιώματα αὐτῆς ταῦτα ἐκυρώθησαν καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων συνθηκῶν τοῦ Λονδίνου (1871 καὶ 1883) καὶ τοῦ Βερολίνου (1878). Διὰ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων ἀνεγνωρίσθη ἡ οὐδετερότης τοῦ Βυζαντίου.

Διὰ τῆς τελευταίας ἐν Βερολίῳ συνθήκης ἡ Ρωσία προσέλαβε τὸν λιμένα τοῦ Πατόμ, ἡ δὲ Ρουμανία, εἰς βασιλείαν ἀνακηρυχθεῖσα, τὸ Δέλτα τοῦ Δανουβίου. Ἐν τούτοις ἡ ρωσικὴ κυβερνήσις ὡς ἀντάλλαγμα τῆς κατὰ τὸ 1870 φιλογερμανικῆς αὐτῆς πολιτικῆς ἔσχε τὴν πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς ἀναθεώρησιν τοῦ ἄρθρου τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων ὡς πρὸς τὸν πολεμικὸν αὐτῆς στόλον.

Διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἐσηματίσθησαν καὶ εἰς τὰ ὑποτελῆ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ κράτη ἰδιαιτέροι λιμένες, περὶ οὓν ἀνωτέρω τὰ δέοντα ἐρρήθησαν, καὶ δι' οὓν αἱ ἀμεσοὶ μετὰ τῆς κεντρικῆς καὶ βορείου Εὐρώπης συγκοινωνίαι σιδηροδρομικῶς τελοῦνται.

§ 11. Ποταμοί.

Ποταμοὶ εἰς τὸν Βυζάντιον ἐκβάλλοντες εἶνε οἱ ἑξῆς. Ἀρχιμὲθα ἀπὸ τοῦ μεγαλειότερου τὸν ροὴν ἔχοντες·

1) Δανούβιος, ὁ μεγαλειότερος τῶν εἰς τὸν Βυζάντιον ἔξιντων. Ἐκβάλλει διὰ τριῶν στομάτων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου Σουλινᾶ καὶ τῆς Κιλίας. Διὰ τούτου ἐκβάλλει καὶ ὁ ἀριστερότερος συμβάλλων αὐτῷ.

2) Προῦτος.

3) Ἀνεϊστερος, ὁ τῶν ἀρχαίων Τύρας καὶ μετὰ τὴν ἡν ἐκατονετηρίδα Δαναστρίας.

4) Προῦτος, ὁ τῶν ἀρχ. Ὑπανίς (Εὐρωπαϊκ. Σαρματίας).

5) Ἀνεϊπερος καὶ Ἀναπρις, ὁ ἀρχ. Βορυσθενίης, πάλαι εἰς τὸν ποταμὸν κατὰ τὴν γνῶμην τοῦ Ἡρόδοτου πάντων τῶν Σκυθικῶν ποταμῶν κλπ. πλὴν τοῦ Νείλου καὶ μέγιστος μετὰ τὸν Ἰατρὸν.

6) Δώνος Τάνας, ὅπου ἡ Εὐρώπη συνεχῆς εἶναι τῇ Ἀσίᾳ, εἰς τὴν Μαιώτιδα ἐκβάλλων. (Ἐκαλεῖτο καὶ Ἀμαζόνιος).

7) Κουβάν ὁ ἀρχ. Ὑπανίς (τῆς Ἀσιατ. Σαρματίας).

8) Ριὼν ὁ ἀρχ. Φάσις (πρότερον καὶ Ἀρξτοῦρος).

9) Τσορὸν πρὸς Ν. τῶν Καυκασίων ὁρεῶν ὁ παρ' Ἀρμενῶν Ἀκαμφίς, παρὰ Πτολεμαίῳ Ἀφορρος, παρὰ Σκύλακι Ἀψαρος καὶ κοινότερον (παρὰ Προκόπιον) Βόας.

10) Θέρμης-σάτ ὁ τῶν ἀρχ. Θερμὸν ὡς ν[καὶ Κρύσταλλος] ὁνομαστὴς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ διὰ τὰς Ἀμαζόνιας.

11) Γεσίλ-Ἰρμὰκ, ὁ Ἰρις.

12) Κιζίλ-Ἰρμὰκ ὁ Ἀλφιν, ὁ σπουδαιότατος ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ὑπὸ ἱστορικὴν ἐποχὴν.

13) Παρτί-ν-σάι, ὁ Παρθένιος.

14) Φιλιάλ-σάι, ὁ Βιλλάτιος.

15) Σακάρια, ὁ Σαγγάριος. Πρὸς τούτοις καὶ ἕτεροι ποταμοὶ ἐκβάλλουσιν εἰς τὸν Βυζάντιον περὶ τοὺς εἰκοσιν.

§ 12. Παραλίαι. Ὅτι αἱ παραλίαι τοῦ Βυζαντίου δὲν εὐρήναι ἐν τῇ αὐτῇ φυσικῇ καταστάσει ἐν τῇ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴν μεσότητά ἐν ἔργον ἀνάγκην νὰ ὑποδεξώμεν. Ποταμοὶ οἱ οἱ ἀνωτέρω εἰσφέροντες μετ' ὁρμῆς οὐ μόνον τὴν γροῖαν τῆς θαλάσσης μεταλλάσσουν καὶ μεταωρότερον ποιοῦσι τὸ ἕδαφος, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀποστάσεως τῆς ἰλῶς καὶ τῆς προσχώσεως τοῦ βυθοῦ καθίστανται αὐτὴν ἀβαθὴ καὶ ἔσται προστάτην. Τὸ δὲ περιέργον ἔστι προεκτείνονται αἱ ἐρηρὰ καὶ εἰσχωροῦν εἰς τὴν θάλασσαν. Τὴν τοιαύτην τῶν παραλίων

* [Πόσος ἐκαστοῦ ποταμοῦ ὁ ροὴν, ποῖαι αἱ πηγαὶ κλπ. ἀνάγονται εἰς τὴν περιγραφὴν ἐκαστῆς τῶν χωρῶν, ἣν οἱ ποταμοὶ διαρρέουσιν.

προέκτανεν καὶ ἐν γένει τὸ φαινόμενον τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι δὲν παρετήρησαν καὶ δὲν διέκριναν. Ἄλλος π. γ. ἦτο ὁ τοῦ Ἀνεπέρου λιμὴν ἄλλοιαν μορφήν εἶχεν ἢ μέγρι τοῦ Ἀνεπέρου παραλία, ἄλλην ἢ Μαιώτις. Τὸ τελευταῖον τοῦτο παρετηρήθη· ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Μετεωρολογικαῖς αὐτοῦ (Α'. 14) παρῶς λέγει περὶ αὐτῆς· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ περὶ Μαιώτιν ἐπιδέσκει τῇ προσχώσει τῶν ποταμῶν τοσούτον, ὥστε πολλὰ ἐλάττω τῷ μῆθει πλοῖα νῦν εἰσπλεῖν κλ.ο. Τούτου ἔνεκα ἡ Μαιώτις καὶ ἡ ἰμὴν ἡ λέγεται.

13. Βορυσθενίς.

Αἱ ἐν ταῖς παραλίαις ἑλληνικαῖς ἀποικίαι παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ κίνησιν εἰς τὰ κατοικοῦντα ἔθνη, ἐξερέτωσι δὲ εἰς τὰ πρὸς Βορρὸν. Ἀλλὰ τὰ ἐν ἡσάν ταῦτα·

Ἐν μὲν τῇ πρὸς Ν. Παραλίᾳ οἱ Μαριανδύνοι καὶ Παφλαγονοὶ ἀνατολικότερον δὲ οἱ Σόριοι ἢ Αεουόσιοι, οἱ ἕλως κατὰ τὴν τῶν Περσῶν φωνὴν Καπαδόκεια, εἴτα οἱ Τιβαρηνοὶ, Μοσσάνοιοι, Χαλκιδεῖς, Μακρονεῖς, ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Κόλῳ οἱ Ἰβηρες καὶ Ἀλβανοὶ.

Ἐν τῇ βορείᾳ παραλίᾳ ἀπ' Ἀνατολῶν μέγρι Δυσίων οἱ Σαυμάκι ἀνατολικότερον δὲ καὶ μεταγιάτερον οἱ Σαυρομάται, οἱ Μαίωται, Κιμμέριοι καὶ ἐν τῇ δυτικῇ παραλίᾳ οἱ Τριήρες, Θυνοὶ καὶ Βιθυνοὶ. Οἱ τελευταῖοι αὗτοι συνενωθέντες μετὰ τῶν Λιμενίων κατὰ τὴν εἰς Μ. Ἀσίαν ἐπιδρομὴν κατέλαβον τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀνοικισθεῖσαν χώραν Βελονίαν.

Μετὰ ταῦτα ἔργεται ἡ ἐποχὴ τῆς κτίσεως τῶν διαφόρων ἀποικιῶν ἐν αἷς ἑξῆς· ἡ Σινώπη, αἱ ἑλληνικαὶ ἀποικίαι εὐρον ἐπὶ τῶν νοτίων παραλίῶν τοῦ Βυζαντίου τοὺς Ἀπυρίους, εἴτινες ἐπὶ Σαλμανασάρ τοῦ Γ' (782 — 772) ἐπολέμησαν ἐξἄκως κατὰ τῶν Ἀλαρωδίων καὶ ἐπὶ τοῦ Τυγλατριασάρ καθ' ἣν ἐποχὴν ἦδη αἱ τῶν Μιλησίων ἀποικίαι ὑφίσταντο. Ἐν γένει δὲ τρεῖς ἐπαρχίαι ὑφίσταντο ἡ τῆς Βιθυνίας τῆς Παφλαγονίας καὶ τοῦ Πόντου. (Η. Πόλεμων· κ.α.ε. Ἐλευσίνος τ.ο.ε.).

14. Μοσολογία. Νῆσος.

Πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἔθνους ἐξετελέσθη ὁ πρῶτος πλοῦς εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Βυζαντίου εἶναι ἀγνωστον. Ἡ ὑπὸ τοῦ Πανστανίου ἀναφερομένη εἰδήσις περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ Φηρέου ἐκ τῆς γῆς τῶν Κόλκων στηρίζεται ἐπὶ τῆς φυσικῆς τοῦ Ποσπέρου δανείσεως. Ἡ περὶ τοῦ Φηρέου καὶ τῆς Ἑλλης, αἱ στραταῖαι τοῦ Ἡρακλέους καὶ Θησέως κατὰ τῶν Ἀμαζόνων ἢ ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἰάκωνος ταῦτα πάντα ἀνάγκουν εἰς τὴν μυθικὴν ἐποχὴν. Βεβίης ἐν ταῖς μυθεύμασι κατατίθεται καὶ ἡ διαμνητὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἐν τῇ νήσῳ Λέικη· ἢ τῇ χρηστοσίᾳ ἥτις ὁρῶμος τοῦ Ἀχιλλέως ἐκαλεῖτο.

Καὶ ἡ μεταναστεῖς Ὀρχομενὴν ἐκ Βοιωτίας ὑπὸ τὸν Ἰάκμενον καὶ ὁ ἀποικισμὸς Ἀχαιῶν μετὰ τὴν τρωϊκὴν πόλεμον. ἡ ὑπὸ τὸν Ἀλγόλινον παρουνία τῶν Θεσσαλῶν σχετιζομένη πρὸς τὴν κτίσιν τῆς Σινώπης ἀνάγκουν καὶ αὐταὶ εἰς τὴν Μυθολογίαν.

§ 15. Νόμοι, μητροπόλεις τοῦ οἰκουμ. θρόνου.

Νόμοι ἐν τῇ Βυζαντίᾳ εἶνε ὁ τῆς Τραπεζούντος, Κατταμονῆς, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως. Μητροπόλεις ἡ τῆς Τραπεζούντος, τῆς Νεοκαισαρείας, τῆς Ἀμασείας, ὅστις καὶ φέρει τὴν τίτλον Ὑπερπύλου καὶ ἐξάρχου παντὸς Βυζαντίου Πόντου, Χαλκηδόνος, Δέρκων, Βιζύης, Σαζοαγασοῦ πόλεως, Μεσημβρίας, Ἀγγιόλου, ὅστις τιτλοφορεῖται ὁ πέρτιμος καὶ ἑξαρχος πάσης Μασίης ὁ ἀλάσσης καὶ Βάρνης.

§ 16. Σύνοδοι τοῦ Βυζαντίου μετ' ἄλλων θαλάσσιων. Ὁ Βυζάντιος συνέχεται καὶ συνδέεται οὐ μόνον μετὰ τῆς Ἀτλαντίδος διὰ τῆς Μεσογείου, ὡς ἐν οἰκίῳ τόπῳ ἐσημαίωθη, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Βορείου θαλάσσης. Μετὰ τῆς πρώτης διὰ τοῦ Ἀνεπέρου, Νείου καὶ Οὐίστολα, ὡς καὶ διὰ τοῦ Δούνα, μετὰ τῆς δευτέρας διὰ τοῦ Δανουβίου καὶ Ρήνου, καὶ σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Κασπίας.

Πραγματευθέντες τὰ περὶ Βυζαντίου ἐν τοῖς ἀνω δὲν νομιζόμεν τὸ ἔργον καθ' ὅλον ἡμέραν ἐξηγούμενον, ὑπολείπονται ἔτι σημεῖα τινα πρὸς

ἐξέτασιν ἐδικιωτέρων π. γ. τὴ περὶ τῶν λιμένων καὶ τὸ περὶ φανῶν καὶ φάρον, ἀλλὰ τούτο ἀνάγεται ἐπὶ ἐδικιωτέρᾳ Γεωγραφίᾳ τῇ διὰ ναυτικῆς σχολῆς χρησιμεύοντι. Εἰρησθήμεν ὅσον ἔμεν ὁ καιρὸς ἐπέερα καὶ ὡς ἔδυνάμεθα ἐνταῦθα διατρέχοντες ἐν γόρῳ, ἐν ἡ ἐλλείψει τὰ μέση πρὸς αὐστηρότερον ἐπιστημονικὴν μελέτην καὶ ἐργασίαν. Ἀλλὰ μὴν οὐ τῷ ἀριθμῷ οὐτε τὰ πολλὰ κρύνεται οὐτε τὰ ἐκὼν πολλὰ ἐστὶ, ἀλλὰ πρὸς τὰς χρήσεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

1) Περὶ τῶν βυζαντινῶν παραλίῶν ἔρα Χρίστον ἔργον τοῦ P. Becker μετὰ χάρτου Die Gestalt des Pontus Euxinus vom Ister bis 3. Byzantines — 1852.

2) Περὶ πάντων τῶν ἔθνων ὁ βουλόμενος ἱστορικός τε ἡ γεωγράφος παρὰ Στράβωνι, Ἡρόδοτον, Διονυσίῳ Περιηγητῇ καὶ ν' ἀναγνῶν καὶ ἀνάλογα νὰ εἴπῃ, ἐν ὅλῃ. Πρὸς τούτοις καλλίστον ἔργον πρὸς μελέτην περὶ τούτων εἶναι ἡ τοῦ H. Meyer Gesch. d. Altert. κ. Α'. Κατὰ τὸν Στράβωνι οἱ αὐτοὶ εἶναι Μαριανδύνοι καὶ Παφλαγονεῖς. Κατὰ τὸν Kämpel (Progr. d. Gymn. ἐκ Plauen τοῦ 1863 οἱ μὲν εἶναι Φρυγικοί, οἱ δὲ σημιτικοὶ κλάδοι. Πρβλ. καὶ Meyer 1,300.

3) Ὅρα ἰδίᾳ καὶ Στράβων, 540.

4) Ἐν β. Θ', 34, 8.

5) Εὐρ. Πρ. Μ. 408 — 110. Πλουτ. Θησ. 25.

6) Ἡ περὶ τοῦ Δανουβίου μοναδικὴ ἐν ἡσῶς ἀνήκουσα νῦν τῇ Ρουμανίᾳ, ὅπου καὶ φάρος ναυτικός. Ὀνομάζεται Φειδονήσι (Ὁφιοσα). Νῆσος ἔστιν ἐν τῇ ἀντικρίᾳ.

7) Ὁ μ. Π. 853. Περὶ τῆς ὁμηρικῆς Γεωγραφίας ἀτρώει λόγον παρὰ Στράβωνι. Πρβλ. Κότσορον καὶ Σήσαμος καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ στίχου σημειώσεις τοῦ Αἰνεία. Μετὰ τὸν ὁ βουλόμενος περὶ τῶν γεωγρ. γνῶσεων τοῦ Ὀμήρου προσέτις τὸν Στράβωνα Α', 8.

8) Ἐπειὶ τὴν ποσότην τῶν ἐπαύοντων ἐν τοῖς τίτλοις τῶν θρόνων Ἀμασείας καὶ Ἀγγιόλου.

Ἐν τῇ Περὶ Μονῆ τοῦ Τ. Προδρόμου, τῇ 6) 18 ἰουνίου 1892.

Β. Α. Μυστακίδης δ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΒΙΩΝΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

ΤΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΙΝΙΑΣ (σύμφωνα τοῦ Κοινοῦ).

41) Ἐμπ. ΚΡΙΣΙΝΙΑ, ΣΕΒΑΣΤΗ. Κεφαλὴ τῆς Κρισίνης. Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΙΩΝ. Ἡ Νίκη ὀρθία (μᾶλλον ἢ ἰσθία ἢ ὀμωφάλη) κρατοῦσα διὰ τῆς δεξιᾶς τῆσιν, τὸν δὲ ἀριστερὸν ἀγκῶνα στηρίζουσα ἐπὶ δεξιᾶς λίαντος τεθειμένης ἐπὶ ροπαλῶ.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣ.

42) Ἐμπ. ΑΥΤ. Κ. Π. ΕΛΙΟΣ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Περτινάκου.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΙΩΝ. Ἀσκληπιὸς ὀρθός.

43) Ἐμπ. ΑΥΤ. Κ. Π. ΕΛΙΟΣ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Περτινάκου πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΙΩΝ. Ἀσκληπιὸς ὀρθός περιβεβλημένος ἱματίου, τὴν δεξιὰν ἔχων ἐπὶ τῆς ράβδου αὐτοῦ περιελισσομένης ὑπὸ ὄψεως.

ΤΑ ΤΟΥ ΣΕΠΤΙΜΙΟΥ ΣΕΒΗΡΟΥ.

44) Ἐμπ. ΣΕΠΤΙΜΙΟΥΣ. ΠΕΡ. ΑΥΤΟΥ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΙΩΝ. Ἡ τύχη ὀρθία μετὰ τῶν συμβόλων αὐτῆς.

45) Ἐμπ. Α. Κ. Α. C. ΣΕΠΤΙΜΙΟΣ. ΠΕ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Σ. Σεβήρου.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΙΩΝ. Νάξος ἐξάστουλος.

46) Ἐμπ. ΑΥΤ. Α. ΣΕΠΤΙΜΙΟΣ. ΠΕ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιὰ, χλαμῆς.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. (ούτοι). "Απόλλων γυμνός, ὄρθιος, ἔχων τὴν κεφαλὴν ἀκτινισθεῖσαν, τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑψωμένην καὶ κρατῶν μάστιγα.

47) "Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Α. ΣΕΥΤ. ΓΕΩΤΗΡΟΣ Π. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σαπτι. Σελήνου.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Η Ἀθηνᾶ ὀρθία τὸ σῶμα ἔχουσα κεκλιμένον καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐστρεφμένην ἐπὶ δόρατος· διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱματίου αὐτῆς.

48) "Εμπ. . . . Α. ΣΕ ΓΕΩΤΗΡΟΣ Π. . . . Κεφαλὴ ἀκτινωτὴ τοῦ Σελήνου πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Ζεὺς καθήμενος καὶ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς φιάλην, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς σελήπτερον.

49) "Εμπ. Α. Ι. Α. Α. ΓΕΩΤΗΡ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σελήνου πρὸς τὰ δεξιὰ, μετὰ γλαυκῶδος.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ναὺς ἐξίστυλος.

50) "Εμπ. . . . Κεφαλὴ τοῦ Σαπτιρίου Σελήνου.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ορις ἐλισσόμενος σπειρηδόν.

ΤΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΔΟΜΝΑΣ (συνέγραψε Σισυριανὸς Σιδήμων).

51) "Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλίας πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Η Ἀρτεμις τῆς Ἐφέσου ὀρθία, ἥς ἀμφοτέρω ὁ βραχίονας ὑποστηρίζονται ὑπὸ δύο ἐρεισμάτων, παρὰ τοὺς πόδας δύο ἑλκασμοί.

52) "Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. "Η αὐτὴ κεφαλὴ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο "Παιὸς μετ' ἀκτινωδὴν κεφαλὴν, ὄρθιος, δ ἀριστερὸς ποὺς ἐπὶ σφαιρᾶς, μάστις ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, αὐτὸς ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

53) . . . ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλίας Δόμνας πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ἀφροδίτῃ ἢ Θαιλασσία γυμνὴ, ὀρθία, κρατοῦσα τὴν κόμην αὐτῆς· παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἱπποκάλυπη.

54) "Εμπ. . . . Κεφαλὴ τῆς Ἰουλίας Δόμνας πρὸς τὰ ἀριστερὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ορις συσπειρούμενος.

55) "Εμπ. "Ετερον: ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Πυργοφόρος γυναικεῖα κεφαλὴ.

56) "Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλ. Δόμνας πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ποσειδῶν ὄρθιος πρὸς τὰ δεξιὰ, δ ἀριστερὸς ποὺς ἐπὶ πύρας πλοῦτος, δελφίν ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, ἡ δὲ δεξιὰ ἐστρεφμένη ἐπὶ τῆς τριαινῆς αὐτοῦ.

57) "Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλ. Δόμνας.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ποσειδῶν ὄρθιος, δ δεξιὸς ποὺς ἐπὶ βράχου, τριαινὰ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ δελφίν ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

58) "Εμπ. "Ετερον: ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ἀνὴρ γυμνὸς ὄρθιος (ὁ Ἀπόλλων) κρατῶν παρὰ τῇ τραχιᾳ αὐτοῦ τόξον, πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ αἰγόκερος.

ΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ.

59) "Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Καρακάλλα πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο αὐτοκράτωρ Θερακοφόρος, ὄρθιος, θυσιαζὼν πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου· φιάλη ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, δόρυ ἐν τῇ ἀριστερᾷ, κάπρος παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἱσταμένος ὑπερθεὶν δένδρου.

60) "Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΣΕΒ. "Ο αὐτὸς τύπος.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Αἰῶς τὸ γόνυ κατὰ γῆς διαπερᾶται ὑπὸ τοῦ ξίφους αὐτοῦ, κἀτωθεὶ ἀσπίς.

61) "Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ πωγωνφόρος καὶ δαφνηφόρος τοῦ Καρακάλλα.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Ἔρως κρατῶν δόξα ἀνυστραμμένην.

62) "Εμπ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος καὶ πωγωνφόρος τοῦ Καρακάλλα μετὰ γλαυκῶδος.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Σέρας· ὄρθιος, περιβεβλημένος ἱμάτιον, φέρον τὸν μῦθον ἐπὶ κεφαλῇ, τὴν δεξιὰν ὑψωμένην καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ σελήπτρου, παρὰ τοὺς πόδας θυσιαστήριον καίων.

63) "Εμπ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Καρακάλλα.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Ἀσκληπιὸς ὄρθιος, ἡ δεξιὰ χεῖρ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ράβδου περιελισσόμενης ὑπὸ ὤφους.

64) "Εμπ. . . . Κεφαλὴ τοῦ Καρακάλλα.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Γυνὴ γυμνὴ ὀρθία· ἀρ' ἔνθε παῖς, ἀψ' ἐπὶ τοῦ αἰγόκερος.

65) "Εμπ. "Ετερον: ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ὀρανότατος ἐξίστυλος ναός.

66) "Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος καὶ πωγωνφόρος πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Αἰῶς τὸ ἔν γόνυ κλίνων πρὸς τὴν γῆν, πρὸς τὰ ἀριστερὰ, διαπερᾶται διὰ τοῦ ξίφους αὐτοῦ· κἀτωθεὶ αὐσείδης ἀσπίς.

67) "Εμπ. "Ετερον. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΣΕΒΑ. "Η αὐτὴ κεφαλὴ.

68) "Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΣΕΒ. "Ο αὐτὸς τύπος.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ἀετὸς ἱπτάμενος πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς τὰ ἀριστερὰ μετὰ στεφάνου ἐν τῇ ράβδῳ αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΓΕΤΑ.

69) "Εμπ. Α. ΣΕΠ. ΓΕΤΑΣ. Κ. Κεφαλὴ τοῦ Γέτα.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Γυνὴ ὀρθία κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ ράβδον καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τροχόν.

70) "Εμπ. Α. ΣΕΠ. ΓΕΤΑΣ. Κ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Γέτα πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ἦρωις ὄρθιος κρατῶν χρυσάλλειδα.

71) "Εμπ. Α. ΣΕΠ. ΓΕΤΑΣ. ΚΑΙΣΑΡ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Γέτα πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Ἰρακλῆς παῖς πνίγων ἕρπεις δι' ἀμφοτέρω τῶν χειρῶν.

72) "Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Η. ΣΕΠΤ. ΓΕΤΑΣ. ΑΥΤΟΥ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Γέτα.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Γυνὴ ὀρθία, ὑψοῦσα τὴν δεξιὰν χεῖρα ("Ἀφροδίτῃ Πελωγία)· δεξιᾷ παῖς, ἀριστερᾷ ὀχλῶσις ἱππός.

73) ΠΟΥ. ΓΕΤΑΣ. ΑΥ. Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Γέτα πρὸς τὰ ἀριστερὰ μετὰ θώρακος.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ἀετὸς ἔχων ἡνεωγμένους τὰς πτέρυγας πρὸς τὰ ἀριστερὰ, κρατῶν δὲ στέφανον διὰ τοῦ ράμφους.

ΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΡΙΝΟΥ.

74) . . . Κεφαλὴ τοῦ Μακρίνου.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Αἰῶς κάμπτων τὰ γόνατα καὶ διαπερῶμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΕΛΑΓΑΒΑΛΟΥ. (συνέγραψε Σιδήμων).

75) "Εμπ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΤ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Ἐλαγαβάλου.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Γυνὴ ὀρθία κρατοῦσα πηδάλιον διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ κίρας τῆς Ἀγκυλοῦ διὰ τῆς ἀριστερᾶς.

76) "Εμπ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΤ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Ἐλαγαβάλου.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Αἰῶς κάμπτων τὰ γόνατα παρὰ τὸ ὄρος "Ὀλομπον καὶ διαπερῶμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους· ἡ ἀσπίς αὐτοῦ κεῖται ἐπὶ τῆς γῆς.

77) "Εμπ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. . . . Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Ἐλαγαβάλου πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ γλαυκῶδος.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Γυνὴ πυργοφόρος καθήμενη ἐπὶ θρόνου μετὰ βίσεων ἐν εἵδει ποδῶν λόντος· εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐνδευμένη πόδιον γιγάντα διὰ τῆς δεξιᾶς κρατεῖ φιάλην, διὰ τῆς ἀριστερᾶς δόρυ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΥ.

78) "Εμπ. Μ. ΟΠΕΑ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΣ.

Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Διαδουμενιανοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ.

1) "Ὅρα ἡμετέραν πραγματεῖαν ἐπιγραφ. "Η Πρόστα ὑπὸ ἀρχαιολογικῇ ἐπιφύτῃ δημοσ. ἐν τῇ "Σμύρνῃ· ἔτος Β', 1874. ἀρ. 407 καὶ 408.

ΙΑΤΡΙΚΑ.

Η κληρονομικὴ ἐπιληψία.

"Η προτομή τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς Βιέννης ἐφειλκυσμένη ἐσχάτως ὑπὸ πειρᾶς νεοτερικῶν ἐργαζόμενων τελευταίως ἐπὶ προσώπων, παρῶντων ἐκ κληρονομικῆς ἐπιληψίας. Οἱ τὰς ἐργασίας ταύτας τελέσαντες εἶναι ὁ καθηγητὴς τῆς νευρολογίας διδάκτωρ Βενεδίκτος καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς διδάκτωρ φόν Μίττινγκ. "Η νέα θεωρητικὴ μέθοδος ἐγκρίσκει ἐν τῇ διακρίσει καὶ ἐκρίσσει τῶν τμημάτων ἐκείνων τοῖς φαίεσι ὅλης τοῦ ἐγκεφάλου, ἐν τοῖς ὅποις ὑποτίθεται ὅτι καίτοι ἡ ὅρα τοῦ νοσήματος· Ἠρδ· ἐπιτυχίαν τούτου δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη διανοήσεως τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς ἀναζήτησιν τῶν νοσηρῶν μερῶν τοῦ ἐγκεφάλου, καθόσον ὁ καθηγητὴς Βενεδίκτος, ἐπὶ τῇ βέβαιῃ φρεναλογικῶν μελετῶν πιστεύει ὅτι εἰς κανὼνα διὰ τοῦ ὁποῦ καταρθῶνται ὁ ἀκριθὲς καθορισμὸς τοῦ τμήματος τοῦ ἐξαρριστησμένου ἐγκεφάλου, κατόπιν ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τοῦ ἰδικιτέρου εἶδους τοῦ νοσήματος. Διὰ τοῦ μέσου τούτου ἡ ἀπαιτούμενη διάνοις τοῦ ἐγκεφάλου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκρητὶ διὰ μέτρον μεγαλειτέραν τοῦ ἐνὸς ἐκτατομέτρου. Τρεῖς ἀθηνεῖς ὑποβληθέντες εἰς τὴν διὰ τῆς νέας μεθόδου θεραπεύαν ἀπαρροπιθήσαν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Βενεδίκτου ἀνώπιον συνειδήσεως ἐκ βιαπρῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς ἐν τῇ τῆς Βιέννης πανεπιστημίου καὶ ὁ σερδὸς ἀνὴρ ἔτυχε τῶν ὁμοφώνων συγχρητῆσιον ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει αὐτοῦ. Οἱ ἀθηνεῖς, δύο δεκαπενταετῆς παῖδες καὶ ὀκτωκαιδεκαετῆς κόρη, προσεβόλονται δις καθ' ἡμέραν ὑπὸ ἐπιληψίας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅπως τῆς ἐργασίας ἀπηλλάγησαν ἐντελῶς τοῦ νοσήματος καὶ ἔχουσιν ὅλους ὑγιᾶς ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐσπῶν. Παρὰ τὴν προφανῆ ὁμοίαν ταύτην ἐπιτυχίαν ὁ καθηγητὴς Βενεδίκτος μετ' ἐπιμολογητικότητος ἐξέθηκεν ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη δὲν θὰ δύνηθῃ νὰ ἐξενέγκῃ ἀπορροστικὴν κρίσιν περὶ τῆς νέας μεθόδου, διότι ἡ ἐπιληψία, ἐξφανιζομένη ἐπὶ τινα χροῖον, ἐπανέρχεται συχνάκις.

Η δυναμὶς.

"Ετερον πείραμα, ὅπερ ὑπενηργεῖτο ἤδη ἐπὶ δύο ὅλοις μήνας ἐν τῇ Γενικῇ Νοσοκομείῳ τῆς Βιέννης. ἐπὶ δύοδεκα φυματίσιον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἔστων παρόντων ἀτόμων, διὰ τῆς σθετῆς καλουμένης φυματιο-κ τ ὁ ν ο (tuberculoelene), ἥτις ἀποτελεῖ τροποποίησιν τοῦ φαρμάκου τοῦ καθηγητοῦ Κώλ, ἐρευνεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζυρίχῃ καθηγητοῦ Κλέμπερ, φαίνονται ἀτεφθέντα ὑπὸ ἰκανῆς ἐπιτυχίας. Κοράσιον ἐκκαίδεκα ἐτῶν π. χ. ὅπερ πρὸ δύο μῶνων μηνῶν ὑπέφερον ἐκ φθίσεως ἐν μεγάλῳ βαθμῇ, ἐξήλθη ἀρτι τοῦ νοσοκομείου ὡς ἰαθὲν. Τὰ πύελα αὐτοῦ, βροῖθοντα τὰ πρῶτον βακτηριδίον. ἀπηλλάγησαν εἰς αὐτὴν. Τὸ κοράσιον παρουσιασθήσεται τὸ φθινόπωρον ἐν τῇ ἱατρικῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Βιέννης, ὅπου ἐξετασθήσεται ἂν ἡ θεραπεία αὐτοῦ θὰ ᾖναι διαρκὲς ἢ οὐ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΠΑΠΥΡΟΣ ΤΗΣ Π. ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Περίεργον ἔγγραφο ὑποβλήθησεται εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ συγκληθησόμενον Συνέδριον τῶν Ἀσιαολόγων. Τὸ ἔγγραφο τοῦτο εἶναι χειρόγραφον ἐπὶ παπύρῳ, ἀνακαλυφθὲν πρὸ μηνῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὑποτιθέμενον ὑπὸ τινων ἀδελφικῶν προσώπων ὡς τὸ ἀρχαιότατον σωζόμενον ἀντίγραφο περικοπῶν τῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης βιβλίων τοῦ Ζαχαρίου καὶ Μιχαίου. Αἱ σελίδες αὐταὶ τοῦ παπύρου, ἀνέπαφοι οἷσαι, εἶχον μήκος μὲν 10 δακτύλων περίπου πλάτος δὲ 7, περιλαμβανομένης ἐκαστῆς

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Αἰῶς κάμπτων τὰ γόνατα πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ διαπερῶμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους· ἐπὶ γῆς θώραξ καὶ ἀσπίς.

79) "Εμπ. "Ετερον: ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Ποσειδῶν ἔχων τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ βράχου, τριαινὰ ἐν δεξιᾷ χειρὶ καὶ δελφίνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

ΤΑ ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΠΑΥΛΑΣ (συνέγραψε Σιδήμων).

80) ΙΟΥΛΙΑ. ΚΟΡΝΗΛΙΑ. ΠΑΥΛΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Παύλας πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Η Παλλὰς ὀρθία κρατοῦσα φιάλην ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ ἀριστερᾷ· παρὰ τοῖς ποσὶν ἀσπίς.

ΤΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΜΑΙΣΗΣ (συνέγραψε Σιδήμων).

81) ΙΟΥΛΙΑ. ΜΑΙΣΑ. ΑΥΤ. Κεφαλὴ τῆς Μαισῆς πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ ποδῶντος ἐσθῆτος.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ναὺς ἐξίστυλος.

ΤΑ ΤΟΥ ΣΕΒΗΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

82) "Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Μαισῆς ἐν προσεπιστήμῳ (eouitro-matrimo).

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Ποσειδῶν γυμνός, ὄρθιος, ἔχων τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐπὶ βράχου, τριαινὰ ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ δελφίνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ.

83) "Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΤ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. Ἀλεξάνδρου μετὰ γλαυκῶδος.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο αὐτοκράτωρ ἔπιπτος φέρον γλαυκῶδα καὶ ἐλαύνων πρὸς τὰ δεξιὰ· διὰ λόγχης φονεύει κάπρον φεύγοντα.

84) "Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΤ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. Ἀλεξάνδρου πρὸς τὰ δεξιὰ γλαυκῶς.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Κεφαλὴ ἀνδρική γυναικοφόρος· ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου.

ΤΑ ΤΗΣ ΟΡΒΙΑΝΗΣ (συνέγραψε Σιδήμων).

85) "Εμπ. ΓΝ. ΣΕ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΗ. ΑΥ. Κεφαλὴ τῆς Ὀρβιανῆς.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Η Ἥρα ὀρθία πρὸς τὰ ἀριστερὰ, κρατοῦσα τῇ δεξιᾷ φιάλην, τῇ ἀριστερᾷ σελήπτερον.

86) "Εμπ. "Ετερον: Ἀγγεῖον μετὰ λαβῆς ἀντὶ τῆς φιάλης.

87) ΣΑΑ. ΒΑΡΒ. ΟΡΒΙΑΝΑ. ΣΕ. Κεφαλὴ τῆς Ὀρβιανῆς.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Τελεσφόρος ὄρθιος.

88) "Εμπ. ΓΝ. ΣΕ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΗ. ΑΥΤ. "Η αὐτὴ κεφαλὴ πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Αἰῶς γυμνός μετὰ περινεφαλαίας καθήμενος χαμαὶ καὶ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς μάστιγαν.

89) "Εμπ. ΓΝ. Σ. Η. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΑ ΑΥ. Κεφαλὴ τῆς Ὀρβιανῆς πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Μορφή ἀνδρική ὀρθία, τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ὤμου, κρατοῦσα φιάλην τῇ δεξιᾷ καὶ δόρυ τῇ ἀριστερᾷ.

ΤΑ ΤΗΣ ΜΑΜΑΙΑΣ (συνέγραψε Σιδήμων).

90) "Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΜΑΜΑΙΑ. ΑΥΤ. Κεφαλὴ τῆς Μαιμαίας.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Ἀετὸς ἱπτάμενος πρὸς τὰ ἀριστερὰ μετὰ πτερύγων ἡνεωγμένων.

91) "Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜΑΙΑ. ΑΥΤ. Κεφαλὴ τῆς Μαιμαίας.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. Πρόδομος πλουσίως κεκοσμημένος· πρὸ τούτου δύο γυναῖκες· πόδιον ἐνδευόμενα εἰσὶν ἀνακακλιμένα· κρατοῦσαι ἐκάστη ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ὄδριον, ἐξ ἧς ἐκδιέζουσιν ὕδατα, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ δόνακα.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΟΥΠΠΗΝΟΥ.

92) "Εμπ. Μ. ΚΑΘΑ. ΠΟΥΠΠΗΝΟΣ. ΜΑΖ. ΑΥΤ. Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Πουππίνου.

"Οπ. ΠΡΟΥΓΑΕΩΝ. "Ο Ἐρμῆς ὄρθιος, βαλάντιον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ κηρύκειον ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

("Ἔπεται τὸ τέλος).

— «Ω! δὲν ἔχω τίποτε! Μὴ πονεῖ κομμᾶτι τὸ χεῖρά μου.
Ὁ Ρενέ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταπνέῃ ἀναστεναγμὸν βαρεῖας
Ολίφειας.

— «Θεέ μου! Θεέ μου! ἰψυθίζεν ἡ Ἑστέλλα περίτρωμος.
Διατί, Θεέ μου, νὰ ἰδῶ ἐκεῖνο τὸ ἄνθος;

Εἰς τῆς λείας ταύτης μαιδιάμα διέστειλε τὰ χεῖλη τοῦ
Ρενέ, ὅστις, δεικνύων τὴν μαργαρίταν τὴν ὅποιον εἰσέτι ἐκράτει
εἰς τὴ δάκτυλᾷ του, εἶπεν:

— «Καὶ ἐν τούτοις τὴν ἑσέφα. Ἰδοὺ, πᾶρε τὴν μαργαρίταν!
Ἄλλ' ἐκεῖνη ἐρρίψε τὸ ἄνθος μετὰ παραρρηξὶ κατὰ γῆς καὶ
ἠταυρώσθη νὰ τὸ λακπυτήσῃ.

— «Ω! ὅθι μὲν αὐτὸ τὸ ἄνθος καθ' ὅλον μου τὸν βίον, εἴ-
παν ἡ Ἑστέλλα.

— «Μὴ, Ἑστέλλα, εἶπε μετὰ γλυκύτητος ὁ Ρενέ ἀναχι-
τίσας τὸ κίνημα τῆς νεαρᾶς κόρης, δὲν θὰ κἀμὲς καλὰ νὰ τὸ
πατήσῃς. Πᾶρε αὐτὸ τὸ ἄνθος καὶ φύλαξέ το. Ὅθι μὲ εὐχαριστή-
σῃς τοιοῦτοτρόπως.

— «Καλὰ λοιπὸν, εἶπε μετὰ τινος στιγμῆς διασταγμοῦ κύ-
πτουσα ὅσα ὅπως συλλέξῃ τὸ ἄνθος ἀπὸ τοῦ θύλου. Ἄλλ' ἡ μαρ-
γαρίτα θὰ μοὶ διαγείρῃ πικρὴν ἀνάμνησιν!

Τῇ στιγμῇ ταύτῃ μακρόθεν ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ κ. καὶ τῆς
κ. Βλατιέ, οἵτινες, παρατηρήσαντες μακρόθεν τὸν υἱὸν τοῦ πᾶ-
σχοντα καὶ τὴν πρόσωπον τοῦ πλῆρες κηλίδων αἵματος, ἔτρεμον
πρὸς τοὺς δύο νέους.

Ἐρώτη ἡ μήτηρ τοῦ ἔδραμε μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας, ἀνα-
κρίζουσα.

— «Θεέ μου! Τί ἔγινε; τί ἔγινε πάλιν;

Ἐθέλει νὰ μετανέγκωσι τὸν Ρενέ εἰς τὴν οἰκίαν των, νὰ θεί-
σωσιν αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ νὰ μετακινήσωσι τὸν ἱατρὸν.
Μετὰ δύο ὥρας, πρὸς τὸς κατέλκινεν αὐτὸν μετὰ παρακληρημάτων.
Ἐκεῖνοι καθ' ὅσον περὶ τῆς Ἑστέλλας, περὶ τῆς μαργαρίτας,
περὶ τῆς Νουλιέτας, περὶ τοῦ μουσικοῦ τετραγίου τοῦ ὁποίου ἡ
ἐξελθὼν του εἶχεν ἀνακρούσει κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκεῖνην.

Ἡ διήγησις τοῦ ἱατροῦ δὲν ἦτο ἐνθαρρυντικὴ· ἀπὸ ἐξήτασε
τὸ πρῶτον τοῦ βραχίονος, διεκέρχεν ὅτι θὰ μείνῃ μονήχειρ καὶ
ὅτι διὰ παντός θὰ ἐπασχεν ἐξ ἀγκυλώσεως, κατὰ τὴν περὶ τὴν
ὀρθοθέτων τῶν ὁστέων.

Πάντες οἱ περὶ τὸν ἀσθενῆ ἦσαν ἀπαρηγόρητοι ἐπὶ τῇ δυ-
στυχίᾳ καὶ, ἐξαιρέσει τοῦ Ρενέ, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἐπασχεν.

Μετὰ ὅττω ἡμέρας ἀπὸ τοῦ δυστυχήματος, ἡ κατάστασις
τῆς υἱίας του εἶχε βελτιωθῇ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἔλαμπον εἰ-
σέτι, δύνανται ἀνυψοῦναι ἐκ τοῦ πυρετοῦ, ὅστις ὑπέσκαπτε τὴν
υἱάν του καὶ ἔδιδε ρόδινα χρώμα εἰς τὰς παρειάς του, αἵτινες
συνήθως ἦσαν ὠχρεαί, ἀλλ' ἡ οὐλόσθινος καὶ γλυκεία αὐτοῦ συ-
σιογνωμία προέδιδε τούτων χάριν ὥστε ὁ Ρενέ ἐφαίνετο ὅτι δὲν
ἐπασχε διόλου.

Ἡ Ἑστέλλα διήρξατο τὸ περισσότερον μέρος τῆς ἡμέρας
παρὰ τὸ προσκερῆλαιον τοῦ ἐξαδέλφου τῆς, ἐνίοτε δὲ κατελαμ-
βάνετο ὑπὸ τῶν συνειδητῶν καὶ ἐμέμφοτο αὐτὴν αὐτὴν ὡς
γενομένην ἀκουσίως πικραίτιον τοῦ δυστυχήματος.

— «Ταλαίπωρε ἐξαδέλφει μου, ἀνέκραζεν, εἴμαι ἀξία κατα-
φρονήσεως.

Ἄλλ' ἐκεῖνος ἐλάμβανε τὴν χεῖρα τῆς εἰς τὴν μόνην χεῖρα,
ἣτις τῷ ἀπέμεινε καὶ ἔθλιβεν αὐτὴν τρυφερῶς, λέγων:

— «Ἀλλὰ δὲν ἔχω τίποτε, δὲν εἶμαι ἀξίος οὔτου. Σὲ βε-
βαιῶ... Τούναντιόν! Εὐλογῶ τὴν ἀσθένειάν μου, διότι προσέ-
χονται ἀπὸ μέρους σου.

Β'.

— Ποῦ εἶναι ἡ Ἑστέλλα;

Ἦτο ἡ πρώτη ἐρώτησις τὴν ὅποιαν ἀπερῶθηεν ὁ Ρενέ, ὅτε
ἐκνήκυψε μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀναρρώσεώς τῆς ἐκ τῆς γχο-

λῆς, κρατῶν διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς δέμα χρυσοδέτων βι-
βλίων, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἔχων ἐρριμμένην ἐπὶ τοῦ σώματος του,
ἀκίνητον διὰ πάντα.

— Ἡ Ἑστέλλα: ἐρώτησεν ὁ πατήρ του.

Καὶ ἐρρίψε βλέμμα ἐπὶ τῆς κυρίας Βλατιέ, ἡμικλείων τὸν
ὀφθαλμόν.

— Σοὶ ἐπισημαίνεται ἔκπληξις, εἶπεν ὁ πατήρ.

— Ἄ! ἀνέκραζεν ὁ Ρενέ, ὁρῶντες ὑπὸ τοῦ μυστηριώδους
τρόπου τῆς ἐμιλίας τῶν γονέων του. Τί εἶδους ἔκπληξις;

Μετὰ τινὰ λεπτά, ὁ πατήρ θριαμβευτικῶς:

— Ἡ Ἑστέλλα ὑπανδρεύεται, εἶπε. Μετὰ δέκα πέντε ἡ-
μέρας θὰ ὑπάγωμεν εἰς τοὺς γάμους τῆς.

Ὁ Ρενέ ἐταράχθη μεγάλως ἐπὶ τῇ ἀπροσώπτῃ ταύτῃ εἰδή-
σει, ἣτις εἶχεν αὐτὸν ὅλως ἀπροπαράσκευον, καὶ ὡς σφαῖρα ἐ-
πληξῆς τὴν καρδίαν του.

Τρομερὲς δοκιμασίας ἤρξατο νὰ ὑφίσταται ὁ κυρὸς, τῷ ἐ-
φαίνετο ὅτι μετὰ τῶν ἐλπίδων, αἵτινες ἀφίπταντο, ἐξέλειπε καὶ
ἡ ζωὴ του.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν αἵτινες προηγή-
θησαν τοῦ γάμου τῆς Ἑστέλλας, ὁ Ρενέ κατεβασανίζετο ὑπὸ
μεταγχορικών σκέψεων, ὁμοιῶν πρὸς ἐν παγιδί συλληφθέν
ζῶον, ὑπερπερίλυπον μυρίας κινήσεις ποιεῖται ἐν αὐτῇ, ζητοῦν
νὰ ἀπαλλοχθῇ τῶν θεισμευόντων τὰ μέλη αὐτοῦ κωλυμάτων.
Μετέβαινε τῇδε ἀκάσιε, περιέπλανᾷτο μόνος ἐν τῷ λευκῷ,
ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ἤγνοε διατί. Ἐνίοτε εὐρίσκειτο εἰς μέρη τὰ
ὑποκατὰ τῷ ὑπινθίμιζον τὴν ἐξαδέλφον του, συχνάκις δὲ μετέβαινε
πλησίον τῆς Νουλιέτας καὶ ἐπασκέπτετο τὸ μέρος ἐν ᾧ ἔθραυσε
τὸν βραχίονά του, ὅπως προσπέρῃ αὐτῇ ἄνθος.

— Τίς γνωρίζει, ἐσκέπτετο, ἐν ἐρύλαξ τὸ ἄνθος, καθὼς
τὴν παρεκάλεσα, καθὼς μοὶ ὑποσχέθη;

Ἦτο προσεπλήθει νὰ τὴν λησμονήσῃ, ἀλλ' εὐκόλως κατενόη-
σεν ὅτι τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ σκέπτηται ἐκεῖνην.

Ἐξέμαθε τὴν Σιέψιν, ἣτις τῷ ἀνεμίστησε μίαν ὥραν τοῦ
βίου του γλυκύπικρον, ἐν τῇ μελωδίᾳ δὲ ταύτῃ τῶν δοκιμασιῶν
καὶ τῶν ὑπῆτων παρὰ τὸν συντετριμμένον ψυχῆς εἶρε τὴν δρα-
στικώτερον παρηγορίαν.

ΣΤ'.

Ὅταν ὁ Ρενέ εἶδε τὴν Ἑστέλλαν γονυκλινῇ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
τοῦ χωρίου παρὰ τὸν μνηστῆρα αὐτῆς, ὠραϊότατον νέον, ζοφώ-
δεις σκέψεις ἐκδικήσεως διήλθον τῆς διανοίας του καὶ ἐπὶ τινος
στιγμῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦτο κατασφύρουρον ἐξ ὀργῆς. Διη-
ρωτᾷτο ἐν εἰχ: τὸ δικαίωμα νὰ ἀναδειχθῇ ὑπερασπιστῆς τῆς
εὐδαιμονίας του, δικαστῆς δὲ καὶ δῆμιος ἐκεῖνου, ὅστις ἀφῆρεσεν
ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἀντικείμενον τῆς εὐδαιμονίας του.

Ἀλλὰ τὸ εὐθόδικον αὐτοῦ πνεῦμα ὑπέδειξεν αὐτῷ ὅτι δὲν
εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἐμέμθη μόνον ἐαυτοῦ ὡς ὀνειροπολή-
σαντος πράγματι καὶ ἐπιτρεπόμενα αὐτῷ, καὶ ἐνόησε ὅτι ἔδει
νὰ ὑποπέρῃ τὴν σκληρὰν ταύτην τοῦ βίου δοκιμασίαν.

Ὅταν δὲ οἱ προσκεκλημένοι συνεαίροντο τοὺς νεονύμφους,
κατὰ τὰ εἰθισμένα, ἔτεινε προσφώνως τὴν χεῖρα εἰς τὴν ἐξαδέλ-
φον του, ἀλλὰ μετ' ἐπιμελείας ἀπέκρυψε τὸν βεβλαμμένον αὐτοῦ
βραχίονα, ὅπως μὴ ἐν αὐτῇ ἐξεγείρῃ ἀναμνήσεις, ὅτι χάριν αὐ-
τῆς ὑπέφερε πολλὰ. Ἀπέστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς, οὓς εἶχον ὑγρά-
ναι δάκρυα, παρὰ τὴν θέλησίν του, ὅπως μὴ ἡ Ἑστέλλα συλλάβῃ
ὑποψίαν τινὰ ὅτι ὑπέφερε χάριν ἐκεῖνης—καὶ ὅτι θὰ ὑποφέρει
διὰ πάντα!

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΧΡΗΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΤΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.